

FÖRORD

Öknens framträdande plats i de bibliska berättelserna undgår ingen. Abraham, Mose, David, Johannes döparen, Jesus och Paulus – för att nämna några – formades för livsuppdraget i öknen. Medan kyrkan ännu var ung växte klostren fram som osynliga blodgivarcentraler i Egyptens, Palestinas och Syriens öknar, de blev skolor för bön och rekryteringsplatser för en ny generation ledare.

Den litteratur i form av så kallade "tänkespråk" som bevarats från dessa ökenfäder och ökenmödrar rymmer en häpnadsväckande livsvisdom. De som av egen erfarenhet vet att vägen till mig själv är vägen till Gud föregriper modern psykologi, samtidigt som de ringar in den kristna andlighetens särart: att i Kristi efterföljelse gå en väg där vi blir fria att älska.

Genom det urval av kärnfulla visdomsord som Magnus Tunehag samlat och reflekterat över i denna bok, låter han oss ana hur den kristna fastan är en väg till verklig frihet. Först när vi befrias från det som låser in oss i omänskliga beteenden, kan livet mynna ut i självförglömmelse i stället för självförsvar.

Konkretionen i den andliga vägledning vi här får del av hjälper oss att få syn på oss själva. Vi får outhärliga redskap för att röra oss från ett liv präglat av rivalitet till ett liv öppet av medkänsla för allt levande. Genom många års läsning och meditation över tänkespråken från öknen sätter Tunehag klokt och klarsynt ord på hur den kristna andligheten mer än något annat är medkänslans spiritualitet.

Med denna bok som daglig följeslagare under fastan bjuds vi in i en erfarenhet av hur den kristna vandringen restaurerar det mänskliga i människan. Den som fått mod att ge efter för Guds kärlek, kan inte undgå att spegla denna kärlek genom sitt sätt att vara människa.

Peter Halldorf